Acatistul Sfinţilor cuvioşi Cosma şi Damian (doctorii fără de plată, fără de arginţi, din Asia)
(1 noiembrie)

Sfinţii doctori fără de argint Cosma şi Damian din Asia mică, protectorii căsniciilor creştine şi păzitorii armoniei în familie (1 noiembrie):

https://www.academia.edu/44653205/Sfin%C5%A3ii_doctori_f%C4%83r%C4%83_de_argint_Cosma_%C5%9Fi_Damian_din_Asia_mic%C4%83_protectorii_c%C4%83sniciilor_cre%C5%9Ftine_%C5%9Fi_p%C4%83zitorii_armoniei_%C3%AEn_familie_1_noiembrie_

https://archive.org/details/sfintii-doctori-fara-de-argint-cosma-si

https://www.slideshare.net/steaemy1/sfinii-doctori-fr-de-argint-cosma-i-damian-din-asia-mic-protectorii-csniciilor-cretine-i-pzitorii-armoniei-n-familie-1-noiembrie

***

Materiale despre Sfinţii doctori fără de argint Cosma şi Damian:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-doctori-f%C4%83r%C4%83-de-argin%C8%9Bi-Cosma-%C5%9Fi-Damian

https://archive.org/details/@steaemy?query=Cosma+%C5%9Fi+Damian

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Cosma+%C5%9Fi+Damian+

***

Sfinţii cuvioşi Cosma şi Damian sunt consemnaţi ca sfinţii doctori, tămăduitori de toată boala, supranumiţi şi „fără de arginţi”, că nu luau plată pentru toate cele ce le săvârşeau. Să nu se confunde cu alţi Cosma şi Damian, mucenici din Roma, ce se prăznuiesc la 1 iulie.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început se zice Troparul din Minei, apoi:

Condacul 1

Cutremurătoare sunt bolile şi neputinţele, care în adâncul păcatelor din noi sălăşluiesc şi doar milostivirea celor sfinţi, ce păcatul l-au biruit, şi nouă mângâiere şi tămăduire ne aduce. Acest dar având, cu cinstire cântăm: ***Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!***

Icosul 1

Sfinţilor Cosma şi Damian, sunteţi cunoscuţi ca mari Sfinţi tămăduitori de toată boala şi neputinţa, ca „dar din dar", care plată nu luaţi, ci pe Dumnezeu să-L iubim voi înşivă ne rugaţi.
Bucuraţi-vă, darul lui Dumnezeu revărsat peste lume;
Bucuraţi-vă, mila de sus coborâtă pe Pământ;
Bucuraţi-vă, mângâietorii suferinţei;
Bucuraţi-vă, alinătorii durerilor celor amarnice;
Bucuraţi-vă, oamenii îngeri;
Bucuraţi-vă, slujitorii ce nu vă scârbiţi de stricăciune;
Bucuraţi-vă, că ne curăţaţi de răni, ca doctori;
Bucuraţi-vă, că ne daţi alifia credinţei;
Bucuraţi-vă, că ne daţi medicamentul pocăinţei;
Bucuraţi-vă, că ne primiţi cu harul de sus;
Bucuraţi-vă, că prin Apa - Hristos ne spălaţi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 2-lea

Din tinereţe cele sfinte aţi urmat, şi tot păcatul l-aţi îndepărtat, şi aşa voi înşivă de boli aţi scăpat, dar din care şi noi luăm, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Moştenirea grea a păcatelor aduce şi moştenirea bolilor, ce ca nişte spini adânc înfipţi cu greu se scot doar de voi, sfinţilor ai lui Dumnezeu.
Bucuraţi-vă, aleşii lui Dumnezeu pentru lume;
Bucuraţi-vă, vasele apei dumnezeieşti tămăduitoare;
Bucuraţi-vă, vasele de leacuri sfinte;
Bucuraţi-vă, mirul PreaSfântului Duh;
Bucuraţi-vă, mirul vindecător;
Bucuraţi-vă, cu adevărat doctorii lui Hristos;
Bucuraţi-vă, ai tuturor miluitori;
Bucuraţi-vă, pentru toţi cerească cercetare;
Bucuraţi-vă, pentru toţi slujire;
Bucuraţi-vă, sfinţilor de minuni făcători;
Bucuraţi-vă, sfinţilor în toate ajutători;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 3-lea

În tot ţinutul eraţi cunoscuţi ca doctorii cei de taină, şi aşa vestirea lui Hristos ca şi apostolii aţi făcut, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Lumea căzută în păcat cu ochii a orbit, cu sufletul s-a slăbănogit, cu trupul s-a stricat, şi ţepuşa morţii a primit.
Bucuraţi-vă, bogăţie de daruri dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, daruri cereşti pe Pământ;
Bucuraţi-vă, aleşii dintre oameni;
Bucuraţi-vă, cei aleşi de însuşi Hristos;
Bucuraţi-vă, că Dumnezeu v-a văzut sufletul curat;
Bucuraţi-vă, că în pământul vostru bun sămânţa Sa a semănat;
Bucuraţi-vă, că aţi crescut chiar între spinii păgâni;
Bucuraţi-vă, că flori de leac aţi răsărit;
Bucuraţi-vă, că plante tămăduitoare aţi devenit;
Bucuraţi-vă, ai tuturor doctori iscusiţi;
Bucuraţi-vă, doctorii cei sfinţi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 4-lea

Multa rugăciune a mamei voastre Teodotia v-a crescut în credinţa lui Hristos, şi aşa rod de rugăciune şi voi v-aţi făcut, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Aţi mers şi la şcolile înalte de meşteşug doctoricesc, dar aţi avut peste aceasta darul creştinesc, prin care tămăduitori vestiţi aţi devenit.
Bucuraţi-vă, că darul lui Hristos v-a făcut tămăduitori;
Bucuraţi-vă, că ştiinţa omenească aţi copleşit;
Bucuraţi-vă, că ştiinţa doctoricească cu darul de sus aţi depăşit;
Bucuraţi-vă, că prin Duhul cel PreaSfânt tămăduiţi;
Bucuraţi-vă, că prin cuvântul lui Hristos bolile dezlegaţi;
Bucuraţi-vă, că prin binecuvântarea dumnezeiască legăturile desfaceţi;
Bucuraţi-vă, că prin numele lui Hristos toate le faceţi;
Bucuraţi-vă, că prin numele Său tainic lucraţi;
Bucuraţi-vă, că altă ştiinţă aveţi;
Bucuraţi-vă, că doctori de dar sfânt sunteţi;
Bucuraţi-vă, că prin darul dumnezeiesc minuni faceţi;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 5-lea

Minunatul vostru dar de tămăduitori pe toţi îi mira, dar voi mărturiseaţi credinţa lui Hristos, Izvorul cel mare al darurilor pe Pământ, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Şi mai mult dăruitori v-aţi arătat, că niciodată plată nu aţi luat, ci tuturor „ dar din dar ” aţi dat, din iubirea lui Dumnezeu cea necuprinsă.
Bucuraţi-vă, doctorii cei fără plată;
Bucuraţi-vă, doctorii darului lui Hristos;
Bucuraţi-vă, că rugăciunea vă era primul leac;
Bucuraţi-vă, că pocăinţa vă era prima curăţire;
Bucuraţi-vă, că iubirea vă era alifia;
Bucuraţi-vă, că milostivirea vă era bandajele;
Bucuraţi-vă, că în puterea credinţei firea aţi copleşit;
Bucuraţi-vă, că aşa minuni peste fire aţi săvârşit;
Bucuraţi-vă, că darul de sus în toate L-aţi mărturisit;
Bucuraţi-vă, că doar prin dar toate le-aţi făcut;
Bucuraţi-vă, cu adevărat doctorii cei sfinţi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 6-lea

Peste tot ca nişte îngeri pământeşti aţi mers şi pe toţi săracii i-aţi miluit, pe bolnavi i-aţi cercetat, pe neputincioşi i-aţi întărit, şi tuturor pe Hristos L-aţi vestit, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Lumea căzută în păcat a căzut şi în boli grele, în groaza morţii şi a suferinţei, şi nicăieri mângâiere nu este, decât la voi, sfinţii milostivirii lui Dumnezeu.
Bucuraţi-vă, alinătorii celor suferinzi;
Bucuraţi-vă, nădejdea celor lipsiţi;
Bucuraţi-vă, că răspundeţi mereu la rugăciunea celor bolnavi;
Bucuraţi-vă, că veniţi nevăzut la toţi cei în dureri;
Bucuraţi-vă, doctorii patimilor ascunse;
Bucuraţi-vă, că nu vă scârbiţi de stricăciunea nimănui;
Bucuraţi-vă, că slujiţi pe toţi cu bunătate;
Bucuraţi-vă, că pe toţi îi aveţi cu îngăduinţă;
Bucuraţi-vă, că şi pe cei răi îi ajutaţi;
Bucuraţi-vă, că pe toţi îi primiţi;

Bucuraţi-vă, că mila o puneţi mai presus de toate;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 7-lea
Ca şi odinioară şi pe noi ne tămăduiţi, şi din slava de sus pe Pământ coborâţi şi slujitorii lumii vă faceţi, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea
Păcatul în lume s-a înmulţit, şi bolile şi mai mult s-au răspândit, şi suferinţe cumplite s-au ivit, dar şi voi, ca nişte milostivi cereşti, nu lipsiţi.
Bucuraţi-vă, străjerii cei sfinţi ai bolnavilor;
Bucuraţi-vă, mila lui Dumnezeu necontenită;
Bucuraţi-vă, că prin voi El ne trimite tămăduirea;
Bucuraţi-vă, luptătorii cu păcatul;
Bucuraţi-vă, că prin lăsarea păcatului şi boala slăbeşte;
Bucuraţi-vă, că păcătuind, boala mereu revine;
Bucuraţi-vă, că ne învăţaţi iscusita duhovnicie;
Bucuraţi-vă, că ne daţi doctoriile cele folositoare;
Bucuraţi-vă, doctorii sufleteşti şi trupeşti;
Bucuraţi-vă, doctorii biruitori ai păcatului;
Bucuraţi-vă, doctorii sfinţeniei tămăduitoare;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 8-lea
Pentru neputinţele noastre şi slaba credinţă ce o avem, adesea şi cele fireşti le folosiţi, dar tainic, cu darul dumnezeiesc, minunile le săvârşiţi, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea
Băuturi, plante, rădăcini şi alte forme de leacuri vă sunt doar prilejuri prin care credinţa ne-o treziţi şi nădejdea ne-o dezvăluiţi, ca la curăţirea de păcate să trecem.
Bucuraţi-vă, doctorii sufletului întunecat;
Bucuraţi-vă, doctorii trupului pătimaş;
Bucuraţi-vă, că mult v-aţi nevoit cu neputinţa lumii;
Bucuraţi-vă, că pe toţi credinţa i-aţi învăţat;
Bucuraţi-vă, că la închinare pe toţi i-aţi chemat;
Bucuraţi-vă, că la Biserica lui Hristos i-aţi adunat;
Bucuraţi-vă, mustrătorii pentru tot păcatul;
Bucuraţi-vă, mustrătorii desfrâului mai cu precădere;
Bucuraţi-vă, că şi pe mâncăcioşi îi certaţi;

Bucuraţi-vă, că pe băutori îi pedepsiţi;
Bucuraţi-vă, doctorii pentru toate năravurile rele;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 9-lea
În toate ţinuturile v-aţi făcut cunoscuţi ca oamenii cei sfinţi ai lui Dumnezeu, şi aşa peste tot credincioşii s-au adunat şi noi biserici s-au zidit, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea
Cei răi şi nemilostivi erau descoperiţi, şi vicleniile lor li se dădeau pe faţă, că apostolii săracilor şi ai celor necăjiţi v-aţi arătat.
Bucuraţi-vă, ai Bisericii lui Hristos lucrători;
Bucuraţi-vă, păstori şi doctori totodată;
Bucuraţi-vă, că turma lui Hristos bine păstoriţi;
Bucuraţi-vă, că de boli o tămăduiţi;
Bucuraţi-vă, că de răni o vindecaţi;
Bucuraţi-vă, că de lupii răpitori o păziţi;
Bucuraţi-vă, că şi oile rătăcite le căutaţi;
Bucuraţi-vă, că şi pe necredincioşi îi miluiţi;
Bucuraţi-vă, ai tuturor primitori;
Bucuraţi-vă, către toţi binevoitori;
Bucuraţi-vă, cu adevărat sfinţii lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 10-lea
Adesea oprelişti şi împotriviri aţi avut de la necredincioşii păgâni, care nu sufereau lumina credinţei lui Hristos, dar şi pe aceştia i-aţi îmblânzit, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea
Chiar bătăi şi vătămări de la hoţi şi tâlhari aţi suferit, aceştia crezând că aveţi bani şi comori, dar cu adevărat doctorii fără plată v-aţi dovedit.
Bucuraţi-vă, sărăcia sfântă a lui Hristos;
Bucuraţi-vă, sărăcia şi de tot păcatul;
Bucuraţi-vă, podoabele virtuţilor;
Bucuraţi-vă, cununile sfinţeniei;
Bucuraţi-vă, ai lumii luceferi strălucitori;
Bucuraţi-vă, ale Luminii sfeşnice;
Bucuraţi-vă, cei de la care şi noi lumină luăm;
Bucuraţi-vă, că şi în candelele noastre o punem;

Bucuraţi-vă, că ne sunteţi uleiul alinător;
Bucuraţi-vă, mirul bine mirositor;
Bucuraţi-vă, buna mireasmă peste stricăciunea lumii;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 11-lea

Şi noi, sfinţilor doctori fără de arginţi, cinstire vă aducem, că de darurile voastre toată Biserica s-a împodobit şi izvor de vindecări s-a făcut, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

În toate sfintele rugăciuni şi voi sunteţi pomeniţi şi darurile voastre mereu se revarsă peste noi, cei bolnavi şi neputincioşi:
Bucuraţi-vă, izvoarele vindecătoare ale Bisericii lui Hristos;
Bucuraţi-vă, apa credinţei;
Bucuraţi-vă, apa tămăduitoare;
Bucuraţi-vă, nume de sfântă pomenire;
Bucuraţi-vă, nume de grabnică chemare;
Bucuraţi-vă, sfinţilor de toţi rugaţi;
Bucuraţi-vă, doctori de mare nevoie;
Bucuraţi-vă, doctorii mulţimii neştiutoare;
Bucuraţi-vă, doctorii, îngerii albi pământeni;
Bucuraţi-vă, că şi de duhurile necurate ne izbăviţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, iubiţii noştri sfinţi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 12-lea

Din slava de sus, unde acum vă odihniţi, după multele voastre osteneli, şi acum spre noi priviţi şi rugile noastre le ascultaţi, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Şi de sfintele voastre moaşte mult ne bucurăm, prin care comoară cerească pe Pământ avem, ca arvuna nemuririi Împărăţiei lui Hristos.
Bucuraţi-vă, sfinţilor deodată cu toţi sfinţii;
Bucuraţi-vă, sfinţii de care avem cea mai multă nevoie;
Bucuraţi-vă, ai Bisericii neîncetaţi lucrători;
Bucuraţi-vă, şi necontenіţii slujitori ai lumii;
Bucuraţi-vă, secerătorii holdei creştine;
Bucuraţi-vă, că mereu de neghine o curăţaţi;
Bucuraţi-vă, că şi de spini o scăpaţi;
Bucuraţi-vă, roduri de grâu curat;

Bucuraţi-vă, prinosuri sfinte urcate la cer;
Bucuraţi-vă, daruri plăcute ale lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, între sfinţii noştri de aproape;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
Sfinţilor doctori fără de arginţi, Cosma şi Damian, nume de mare cinstire şi pentru noi sunteţi, şi aşa îndrăznim să vă rugăm şi pe noi să ne cercetaţi şi în bolile noastre să ne întăriţi, ca de păcat curăţaţi, adevărata vindecare să dobândim, în cântarea de: ***Aliluia!***

Se citesc apoi din nou:

Icosul 1
Sfinţilor Cosma şi Damian, sunteţi cunoscuţi ca mari Sfinţi tămăduitori de toată boala şi neputinţa, ca „dar din dar”, care plată nu luaţi, ci pe Dumnezeu să-L iubim voi înşivă ne rugaţi.
Bucuraţi-vă, darul lui Dumnezeu revărsat peste lume;
Bucuraţi-vă, mila de sus coborâtă pe Pământ;
Bucuraţi-vă, mângâietorii suferinţei;
Bucuraţi-vă, alinătorii durerilor celor amarnice;
Bucuraţi-vă, oamenii îngeri;
Bucuraţi-vă, slujitorii ce nu vă scârbiţi de stricăciune;
Bucuraţi-vă, că ne curăţaţi de răni, ca doctori;
Bucuraţi-vă, că ne daţi alifia credinţei;
Bucuraţi-vă, că ne daţi medicamentul pocăinţei;
Bucuraţi-vă, că ne primiţi cu harul de sus;
Bucuraţi-vă, că prin Apa - Hristos ne spălaţi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul 1
Cutremurătoare sunt bolile şi neputinţele, care în adâncul păcatelor din noi sălăşluiesc şi doar milostivirea celor sfinţi, ce păcatul l-au biruit, şi nouă mângâiere şi tămăduire ne aduce. Acest dar având, cu cinstire cântăm: ***Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!***

(Extras din cartea: Ieromonah Ghelasie Gheorghe - Imnografie II - Acatistier ediţie îngrijită şi adăugită de Ierom. Ghelasie şi Ierom. Valerian - Editura Platytera, Colecţia Isihasm)

Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi minunile Sfinţilor doctori fără de arginţi şi făcători de minuni Cosma şi Damian

Sfinţii Cosma şi Damian erau fraţi, de neam din Asia, având tată păgân şi mamă creştină, anume Teodotia. Aceasta, după moartea bărbatului ei, a trăit în văduvie, având vreme liberă şi fără piedici şi a slujit cu sârguinţă lui Hristos, închinându-şi toată viaţa lui Dumnezeu. Ea s-a făcut ca văduva aceea pe care o lăuda Apostolul, când zicea că văduva cea adevărată şi singură nădăjduieşte spre Dumnezeu şi petrece în rugăciuni şi în cereri, ziua şi noaptea.

Deci, precum vieţuia Teodotia, cu plăcere de Dumnezeu, aşa îi învăţa şi pe iubiţii săi fii, Cosma şi Damian, căci i-a hrănit cu buna învăţătură, în credinţa creştinească şi cu dulceaţa dumnezeieştii Scripturi, povăţuindu-i spre toată fapta bună. Iar ei, venind în vârstă desăvârşită, ***petrecând în legea Domnului şi deprinzându-se în viaţa cea fără de prihană, s-au făcut ca doi luminători, strălucind pe pământ cu faptele cele bune. Pentru aceasta au şi luat de la Dumnezeu darul tămăduirii, dând sănătate sufletelor şi trupurilor, vindecând tot felul de boli, tămăduind toate neputinţele şi izgonind duhurile cele viclene.***

Dar ajutau nu numai oamenilor, ci şi dobitoacelor şi nu primeau nimic pentru aceasta de la nimeni, căci toate acestea le făceau nu pentru avere, adică să se îmbogăţească cu aur şi cu argint, ci pentru Dumnezeu, ca să arate către El dragostea lor, prin dragostea cea către aproapele; nici nu doreau slava omenească

prin aceste tămăduiri, ci slava lui Dumnezeu. ***Ei tămăduiau neputinţele pentru slava numelui Domnului lor, Care le-a dăruit puterea de a tămădui.*** Dar nu cu buruieni, ci cu numele Domnului izbăveau de boli, fără plată şi fără să aştepte mulţumire, împlinind porunca Celui ce a zis: În dar aţi luat, în dar să daţi. Pentru aceea au fost numiţi de cei credincioşi, doctori fără plată sau fără de arginţi. ***Astfel, petrecându-se viaţa lor cu bună credinţă, în pace s-au sfârşit. Şi nu numai în viaţa lor, ci şi după moarte s-au preamărit prin felurite minuni, pentru care se cinstesc de Biserică cu pomenirea cea de peste an, ca nişte calzi folositori şi doctori, apărători ai sufletelor şi trupurilor noastre.***

Iar despre viaţa lor cea bună şi despre tămăduirea cea fără de plată, există o astfel de povestire:

O femeie oarecare, cu numele Paladia, zăcând pe patul durerii de mulţi ani şi neavând nici un ajutor de la doctori, a auzit de aceşti sfinţi că tămăduiesc toate bolile, şi a trimis la dânşii cu rugăminte ca să vină la ea, căci era aproape de moarte. Sfinţii, ascultând rugămintea, au mers în casa ei şi îndată femeia, după credinţa sa, a dobândit tămăduire, prin venirea la dânsa a Sfinţilor doctori şi s-a făcut sănătoasă, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce a dăruit robilor Săi un dar al tămăduirii ca acesta. Fiind mulţumită de acea milă a doctorilor, a vrut să-i răsplătească cu daruri. Dar aceştia n-au vrut să ia, că niciodată nu luaseră nimic de la nimeni, fiindcă nu vindeau darul pe care îl aveau de la Dumnezeu.

Deci, femeia a cugetat ca măcar pe unul dintr-înşii să-l silească prin rugăminte, să primească de la dânsa cât de puţină răsplată; şi, luând trei ouă, a venit în taină la Sfântul Damian, rugându-l să ia de la dânsa acele ouă în numele Sfintei Treimi. Iar Damian, auzind de numele lui Dumnezeu în Treime, a luat de la femeie acel mic dar, pentru jurământul ei cel mare, prin care l-a rugat.

Sfântul Cosma, înştiinţându-se de aceasta, s-a mâhnit foarte mult. Apoi, sosind mutarea din viaţă a Sfântului Cosma, acesta a poruncit, aproape de ieşirea sufletului din trup, să nu fie pus Damian lingă dânsul, când se va sfârşi, pentru că a călcat porunca Domnului şi a luat plată de la femeie pentru tămăduire. Deci, odihnindu-se în Domnul, Sfântul Cosma, după câtăva vreme a venit şi ceasul sfârşitului lui Damian, mutându-se din viaţa aceasta vremelnică la cea veşnică. Iar oamenii chibzuiau unde să-l îngroape, că ştiau porunca Sfântului Cosma şi nu îndrăzneau să pună pe Damian lângă fratele său. Şi fiind ei în nepricepere, a alergat îndată acolo o cămilă, care fusese mai înainte îndrăcită, şi pe care o tămăduiseră sfinţii. Aceea a grăit cu glas omenesc că, fără îndoială, să-l pună pe Damian aproape de Cosma, de vreme ce nu pentru plată a luat de la

femeie acele trei ouă, ci pentru numele lui Dumnezeu. Şi aşa cinstitele lor moaşte au fost puse împreună, la locul numit Firaman.

****

Odinioară, un bărbat oarecare din acele locuri, în vremea secerişului, a ieşit să-şi secere holda şi, slăbit de arşiţa soarelui, a mers sub un stejar să se odihnească şi, culcându-se, a adormit greu. Ţinând gura deschisă, venind un şarpe, i-a intrat în gură şi în pântece. Apoi, deşteptându-se omul, nu ştia ce i se întâmplase şi, mergând în ţarină, a secerat până seara, apoi a venit la casa sa şi, după cină, s-a culcat. În timp ce se odihnea, şarpele a început a muşca cele dinlăuntrul lui. Iar el strigă de durere şi, deşteptându-se toţi şi alergând la dânsul, îl pipăiau şi nu pricepeau de unde vine acea durere. Iar el a strigat cu glas mare, zicând: "Sfinţilor doctori, Cosma şi Damian, ajutaţi-mă!" Şi îndată ce au sosit sfinţii, l-au adormit, încât şarpele să iasă pe aceeaşi cale pe unde a intrat. Dormind omul iarăşi cu gura deschisă, prin rugăciunile Sfinţilor Cosma şi Damian, cu puterea lui Dumnezeu au scos şarpele din om şi, ieşind acesta din gura lui, toţi cei care se aflau acolo s-au înspăimântat de acea minune înfricoşătoare. Apoi, ieşind şarpele, îndată s-a deşteptat omul acela şi s-a făcut sănătos desăvârşit, cu ajutorul sfinţilor celor fără de arginţi.

****

În acelaşi loc era un alt bărbat, pe nume Malh, ce locuia aproape de biserica Sfinţilor doctori Cosma şi Damian, care era în Firaman. Vrând el să plece la drum lung, a dus-o pe femeia sa la biserică şi i-a zis: "Iată, eu mă duc departe, iar pe tine te las în seama Sfinţilor Cosma şi Damian, spre pază; şezi în casa ta, până când îţi voi trimite semn de la mine, pe care îl vei cunoaşte că este al meu şi, când vă voi Dumnezeu, îţi voi trimite semnul acela şi te voi lua la mine". Malh, încredinţând sfinţilor pe femeia sa, a plecat la drum.

Trecând câteva zile, diavolul a luat chipul unui om cunoscut şi, venind la femeia lui Malh, i-a arătat un semn ca acela despre care zisese bărbatul ei. Diavolul arătându-i semnul, îi poruncea să meargă la bărbatul ei, zicând: "pe mine m-a trimis bărbatul tău ca să te duc la dânsul". Iar femeia a zis: "Semnul acesta îl cunosc, dar nu voi merge, că sunt încredinţată Sfinţilor fără de arginţi, Cosma şi Damian; iar dacă voieşti să merg cu tine la bărbatul meu, vino împreună cu mine în biserica sfinţilor şi jură-te mie, înaintea altarului, că nu-mi vei face nici un rău pe drum". Iar diavolul a făgăduit aşa; şi, mergând cu dânsa în biserică, înaintea altarului, s-a jurat, zicând: "Aşa mă jur pe puterea lui Cosma şi Damian, că nu-ţi voi face nici un rău pe drum, ci te voi duce la bărbatul tău".

Femeia, auzind jurământul, a crezut diavolului celui mincinos, care se arătase în chip de om cunoscut şi a pornit cu dânsul la drum. Iar înşelătorul, luând-o pe ea, a dus-o în loc pustiu şi neumblat voind să-i facă rău şi s-o omoare. Dar ea, văzându-se în cea mai de pe urmă nevoie, şi-a ridicat ochii la cer şi a strigăt din inimă către Dumnezeu, zicând: "Dumnezeule, ajută-mi cu rugăciunile Sfinţilor Cosma şi Damian şi grăbeşte de mă izbăveşte din mâinile acestui ucigaş". Şi îndată s-au arătat grabnicii ajutători, Sfinţii cei fără de arginţi, Cosma şi Damian, strigând asupra diavolului. Iar el, văzându-i pe dânşii, a lăsat femeia şi a fugit şi, alergând la o râpă înaltă, a căzut în prăpastie şi a pierit.

Sfinţii, luând pe femeie, au dus-o la casa ei. Şi a zis femeia, închinându-se lor: "Mulţumesc vouă, stăpânii mei, că m-aţi izbăvit de groaznica pierzare; deci, rogu-vă, spuneţi-mi cine sunteţi, ca să ştiu cui să dau mulţumire până la sfârşitul vieţii mele". Iar ei au zis către dânsa: ***"Noi suntem Cosma şi Damian, robii lui Hristos, cărora te-a încredinţat bărbatul tău, când a plecat la drum; şi pentru aceea ne-am sârguit a grăbi spre ajutorul tău şi te-am izbăvit pe tine de diavol, cu darul lui Dumnezeu".***

Atunci femeia, auzind această, a căzut la pământ de frică şi de bucurie, iar ei s-au făcut nevăzuţi. Apoi femeia striga, lăudând şi mulţumind lui Dumnezeu şi slugilor lui, Sfinţilor Cosma şi Damian. Şi, cu lacrimi alergând la biserică, a căzut înaintea icoanei sfinţilor, spunând tuturor ceea ce se făcuse, cum şi-a făcut Domnul milă de dânsa, cu rugăciunile plăcuţilor Săi. Şi grăia în rugăciune cuvintele acestea: "Dumnezeul părinţilor noştri, al lui Avraam, al lui Isaac, al lui Iacov şi al seminţiei lor celei drepte, Care ai stins cuptorul cel cu foc celor trei tineri şi Care ai ajutat roabei tale Tecla, în privelişte, Îţi mulţumesc că şi pe mine, păcătoasa, m-ai izbăvit de lanţurile diavolului, prin plăcuţii Tăi, Cosma şi Damian. Mă închin Ţie, care faci minuni mari şi preaslăvite şi Te măresc pe Tine, Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, în veci. Amin".